

Teza

Podstawową przesłanką wszczęcia i prowadzenia postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej jest ustalenie czy ustawowy termin 3 miesięcy został zachowany. Postępowanie może być prowadzone tylko, jeżeli zostało wszczęte w ciągu trzech miesięcy, od dnia kiedy dyrektor generalny urzędu dowiedział się o czynie zabronionym. Jeżeli członek korpusu służby cywilnej z powodu nieobecności w pracy nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg trzymiesięcznego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu do dnia jego stawienia się do pracy. Komisja kierując się życiowym doświadczeniem ocenia, które czynności członka korpusu cywilnej mają uzasadnienie faktyczne, a które podejmowane są dla przedłużenia lub uniemożliwienia prowadzenia postępowania dyscyplinarnego. Prawo czynnego udziału Obwinionej w postępowaniu jest jednym z jej podstawowych uprawnień procesowych.

Naruszenie obowiązku

przestrzegania Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i innych przepisów prawa, rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

Nie wskazano w orzeczeniu.

Sygn. akt DSC.WK.6402.2.2023

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Warszawa, 15 listopada 2023 r.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Dawid Pluta (przewodniczący składu orzekającego)

Rafał Haczekiewicz

Radosław Płucisz

Jacek Woźniak

Cezary Zaremba

Bogusława Baprawska (protokolant)

przy udziale:

A. M. – Obwinionej;

T. B. – obrońcy Obwinionej

oraz

M. Cz. – Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego urzędu w Ł.

po rozpoznaniu 15 listopada 2023 r. na rozprawie w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie sprawy A. M. zatrudnionej na stanowisku starszego eksperta (...) w Pierwszym Referacie (...) w urzędzie w Ł.

obwinionej o:

1. Nieuprawnione przetrzymywanie w szafie dokumentów, które wpłynęły do urzędu w latach 2019-2021 i którym nie nadano biegu w ramach działu SEE zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami wewnętrznymi, w okresie od 20 września 2021 (najpóźniej datowane spośród ujawnionych pismo) do 30 grudnia 2021r. (dzień ujawnienia przetrzymywanych w szafie dokumentów), co spowodowało naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.
2. Doprowadzenie do powstania w Dziale SEE znacznych zaległości we wprowadzaniu tytułów wykonawczych przekazywanych przez obcych wierzycieli i tolerowaniu tej nieprawidłowości przez kilka lat (w następstwie tych działań część należności objętych tytułami wykonawczymi uległa przedawnieniu), w okresie od 31 grudnia 2019r. do 25 stycznia 2022r. (tj. na ostatni dzień przed sporządzeniem przez Obwinioną, na polecenie Naczelnika Urzędu, planu przekazania pracownikom Działu (...) i tych zaległych tytułów wykonawczych do wprowadzenia), co stanowi naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej. Jednym ze skutków zachowania Obwinionej było doprowadzenie do zagrożenia przedawnieniem wierzytelności objętych tytułami, co stanowi naruszenie obowiązku przestrzegania przepisów prawa, zawartego w art.76 ust.1 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej.

3. Brak prawidłowego nadzoru nad egzekucją z ruchomości, co doprowadziło do sytuacji, w której na terenie urzędu wciąż przechowywanych jest kilkadziesiąt ruchomości zajętych na przestrzeni lat 2000-2018, w tym ruchomości zajętych w toku postępowań już zakończonych, w okresie od 1 lutego 2009r. (tj. upływ półroczu od daty objęcia przez Obwinioną stanowiska kierownika działu), do 6 lutego 2022r. (tj. ostatni dzień pozostawania przez Obwinioną na stanowisku Kierownika Działu (...)), co stanowi naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

4. Brak nadzoru nad terminowym załatwianiem wniosków stron postępowań egzekucyjnych, co skutkowało uchybieniami stwierdzonymi w ramach kontroli funkcjonalnej przeprowadzonej przez Drugiego Zastępcę Naczelnika Urzędu.

Daty początkowa i końcowa popełnienia wykroczeń dyscyplinarnych w każdej z tych spraw odpowiadają okresom, w których nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku, tj.:

- w sprawie nr 5585829 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie m.in. w okresie od 1 grudnia 2020r. do 30 czerwca 2021r. oraz w okresie od 31 sierpnia 2021r. do 8 września 2021r.,
- w sprawie nr 8855118 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 16 października 2020r. do 30 września 2021r.,
- w sprawie nr 497266 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 16 października 2020r. do 30 września 2021r.,
- w sprawie nr 3867044 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 17 września 2021r. do 23 września 2021r.,
- w sprawach nr 4955873, 4955857, nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 30 listopada 2020r. do 30 września 2021r.,
- w sprawie nr 5691029 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 30 listopada 2020r. do 30 czerwca 2021r. oraz od 30 sierpnia 2021r. do 9 września 2021r.,
- w sprawie nr 9802454 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 15 lutego 2021r. do 30 września 2021r. *[w orzeczeniu Komisji Dyscyplinarnej z 19 stycznia 2023r. powielono użyte w pismach Rzecznika Dyscyplinarnego z 21 października 2022r., 14 listopada 2022r. oraz 25 listopada 2022r. błędne wskazanie przedziału czasowego jako „15.12.2021-30.09.2021” – uwaga własna WKDSC],*
- w sprawie nr 9146516 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 18 października 2020r. do 23 października 2021r.

Tym samym stanowiło to naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

5. Zaniechanie wykonania polecenia organu nadzoru w sprawie przydzielenia podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości, w okresie od 2 grudnia 2021r. (tj. następny dzień po upływie wyznaczonego terminu do założenia skrzynek) do 4 stycznia 2022r. (tj. ostatni dzień, w którym pracownicy nie mieli przydzielonych skrzynek e-mail), co stanowiło naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

6. Nieumiejętne organizowanie, a wręcz dezorganizowanie pracy Działu (...), co skutkowało powstawaniem zaległości w pracy oraz wygenerowało wzajemny brak zaufania i konflikty pomiędzy pracownikami, w okresie od 31 grudnia 2008r. do 6 lutego 2022r. (tj. ostatni dzień pozostawania przez Obwinioną na stanowisku Kierownika Działu (...)), co stanowi naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

7. Nieumiejętne organizowanie pracy własnej i nieuprawnione pozostawanie na terenie zakładu pracy po zakończeniu pracy w okresie od 4 stycznia 2021r. do 10 grudnia 2021r., co stanowi naruszenie wymogu sprawnego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej oraz wymogu przestrzegania obowiązujących przepisów prawa art.76 ust.1 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej tj. § 25 Regulaminu pracy i służby urzędu w Ł., stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 102/2018 Dyrektora (...) w Ł. z dnia 14 grudnia 2018r.

8. Niewykonanie w terminie zadania rozpatrzenia wniosku zobowiązanego o zwolnienie z egzekucji, którego termin rozpatrzenia upłynął 10 grudnia 2021r. a odpowiedź została przygotowana w dniu 24 stycznia 2022r., co stanowi naruszenie obowiązku prawidłowego realizowania zadań w sposób zgodny z prawem, terminowy, efektywny i oszczędny (pkt 3 zakresu podstawowych obowiązków Obwinionej) i tym samym stanowi naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

na skutek odwołania wniesionego przez A. M. pismem z dnia 8 lutego 2023r. od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej urzędu w Ł. z 19 stycznia 2023r.:

1) uniewinniającego Obwinioną od zarzutów popełnienia czynów sformułowanych w pkt 1, 2, 6 i 7 oraz

2) zmieniającego opis pozostałych czynów, sformułowanych w pkt 3, 4, 5 i 8 a także uznającego Obwinioną winną popełnienia czynu polegającego na tym, że:

w okresie od 1 lutego 2009r. do 6 lutego 2022r., jako kierownik Działu (...) urzędu w Ł-P, poprzez brak prawidłowego nadzoru:

a) nad egzekucją z ruchomości, w okresie od 1 lutego 2009r. do 6 lutego 2022r., co doprowadziło do tego, że na terenie urzędu, do dnia złożenia przez Zastępcę Rzecznika wniosku, przechowywanych było kilkadziesiąt ruchomości zajętych na przestrzeni lat 2000-2018, w tym ruchomości zajętych w toku postępowań już zakończonych, czego skutkiem było niezaspokojenie wierzytelności, które mogły być zaspokojone przez sprzedaż rzeczy oraz narażenie na szwank zaufania obywateli do organów podatkowych, poprzez niedokonanie zwrotu ruchomości, których dalsze przetrzymywanie nie było zasadne,

b) nad terminowym załatwianiem wniosków stron postępowań egzekucyjnych, w okresie od 16 października 2020r. do 23 października 2021r., co skutkowało narażeniem organu egzekucyjnego jakim jest Naczelnik urzędu Ł-P. na skargi na bezczynność,

c) nad przydzieleniem podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości, w okresie od 2 grudnia 2021r. do 4 stycznia 2022r.

d) nad terminowym załatwieniem wniosku o zwolnienie z egzekucji, w okresie od 11 grudnia 2021r. do 23 stycznia 2022r., co skutkowało narażeniem organu egzekucyjnego na skargę na bezczynność,

do którego była zobowiązana, zgodnie z zakresem obowiązków (pkt 1 Zakresu zadań i kompetencji związanych ze stanowiskiem pracy),

naruszyła obowiązek polegający na rzetelnym, sprawnym i terminowym wykonywaniu powierzonych zadań, określony w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej

3) wymierzającego Obwinionej karę upomnienia

na podstawie art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust.1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1691 z późn.zm.) oraz § 36 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. z 2009 r. poz. 493)

orzeka o

uchyleniu orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji w części objętej odwołaniem i przekazuje sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Dawid Pluta

Rafał Haczekiewicz

Radosław Płucisz

Jacek Woźniak

Cezary Zaremba

Uzasadnienie

Powzięcie informacji o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej

Na podstawie pisma Naczelnika urzędu w Ł-P. z 31 stycznia 2022r. stanowiącego wniosek o odwołanie Obwinionej z zajmowanego stanowiska kierownika komórki oraz zawierającego szczegółowy opis nieprawidłowości przypisywanych Obwinionej i uzasadniających zmianę jej warunków pracy, Dyrektor urzędu w Ł [dalej: Dyrektor urzędu] powziął wiedzę o prawdopodobnym popełnieniu deliktów dyscyplinarnych przez Obwinioną. Na tej podstawie Dyrektor urzędu w dniu 4 lutego 2022r. wydał polecenie wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

Przebieg postępowania wyjaśniającego

Pismem z 11 marca 2022r. Rzecznik Dyscyplinarny zawiadomił Obwinioną o wszczęciu w dniu 4 lutego 2022r. postępowania wyjaśniającego.

W toku postępowania Rzecznik Dyscyplinarny zgromadził materiał dowodowy z urzędu w Ł.(vide: pismo z 14 marca 2022r. /k.12/ oraz odpowiedź z 17 marca 2022r. /k.13-14/) a także z urzędu w Ł (vide: pismo z 18 marca 2022r. /k.15/ oraz odpowiedź z 25 marca 2022r. /k.16-160/).

Korzystając ze swoich uprawnień, Obwiniona pismem z 15 czerwca 2022r. złożyła pisemne wyjaśnienia do toczącego się postępowania wyjaśniającego /k.162-192/.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, Rzecznik Dyscyplinarny wystosował do Obwinionej pismo z 6 lipca 2022r zawierające zawiadomienie o zakończeniu postępowania wyjaśniającego oraz zawierające informację o możliwości złożenia wyjaśnień oraz zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Postępowanie dyscyplinarne

Pismem z 14 lipca 2022r. Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Komisji urzędu w Ł. [dalej: Komisja Dyscyplinarna] wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, w którym sformułowano wobec Obwinionej zarzuty naruszenia obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art.76 ust.1 pkt 1 i 4 (obowiązek przestrzegania Konstytucji RP oraz innych ustaw a także rzetelnego i bezstronnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań) tj. o:

1. Nieuprawnione przetrzymywanie w szafie dokumentów, które wpłynęły do urzędu w latach 2019-2021 i którym nie nadano biegu w ramach działu SEE zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami wewnętrznymi.
2. Doprowadzenie do powstania w Dziale SEE znacznych zaległości we wprowadzaniu tytułów wykonawczych przekazywanych przez obcych wierzycieli i tolerowaniu tej nieprawidłowości przez kilka lat (w następstwie tych działań część należności objętych tytułami wykonawczymi uległa przedawnieniu).
3. Brak prawidłowego nadzoru nad egzekucją z ruchomości, co doprowadziło do sytuacji, w której na terenie urzędu wciąż przechowywanych jest kilkadziesiąt ruchomości zajętych na przestrzeni lat 2000-2018, w tym ruchomości zajętych w toku postępowań już zakończonych.
4. Brak nadzoru nad terminowym załatwianiem wniosków stron postępowań egzekucyjnych, co skutkowało uchybieniami stwierdzonymi w ramach kontroli funkcjonalnej przeprowadzonej przez Drugiego Zastępcę Naczelnika Urzędu.
5. Zaniechanie wykonania polecenia organu nadzoru w sprawie przydzielenia podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości.
6. Nieumiejętne organizowanie, a wręcz dezorganizowanie pracy Działu (...), co skutkowało powstawaniem zaległości w pracy oraz wygenerowało wzajemny brak zaufania i konflikty pomiędzy pracownikami.
7. Nieumiejętne organizowanie pracy własnej i nieuprawnione pozostawanie na terenie zakładu pracy po zakończeniu pracy.
8. Próbę przerzucenia na jednego z podległych pracowników odpowiedzialności za niewykonanie w terminie zadania rozpatrzenia wniosku zobowiązanego o zwolnienie z egzekucji.

We wniosku sformułowano żądanie wymierzenia kary nagany.

W wyniku przekazania Rzecznikowi Dyscyplinarnemu przez Komisję Dyscyplinarną wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do uzupełnienia braków, pismami z 21 października 2022r., 14 listopada 2022r. oraz z 25 listopada 2022r. Rzecznik

Dyscyplinarny uzupełniał pierwotny wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, precyzując opis zarzucanych czynów poprzez dookreślenie czasu, miejsca, sposobu i okoliczności ich popełnienia.

W rezultacie powyższych czynności, w ostatecznym kształcie wniosku o ukaranie, Obwinionej zarzucono popełnienie następujących czynów:

1. Nieuprawnione przetrzymywanie w szafie dokumentów, które wpłynęły do urzędu w latach 2019-2021 i którym nie nadano biegu w ramach działu SEE zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i procedurami wewnętrznymi, w okresie od 20 września 2021r. (najpóźniej datowane spośród ujawnionych pismo) do 30 grudnia 2021r. (dzień ujawnienia przetrzymywanych w szafie dokumentów), co spowodowało naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

2. Doprowadzenie do powstania w Dziale SEE znacznych zaległości we wprowadzaniu tytułów wykonawczych przekazywanych przez obcych wierzycieli i tolerowaniu tej nieprawidłowości przez kilka lat (w następstwie tych działań część należności objętych tytułami wykonawczymi uległa przedawnieniu), w okresie od 31 grudnia 2019r. do 25 stycznia 2022r. (tj. na ostatni dzień przed sporządzeniem przez Obwinioną, na polecenie Naczelnika Urzędu, planu przekazania pracownikom Działu (...) tych zaległych tytułów wykonawczych do wprowadzenia), co stanowi naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej. Jednym ze skutków zachowania Obwinionej było doprowadzenie do zagrożenia przedawnieniem wierzytelności objętych tytułami, co stanowi naruszenie obowiązku przestrzegania przepisów prawa, zawartego w art.76 ust.1 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej.

3. Brak prawidłowego nadzoru nad egzekucją z ruchomości, co doprowadziło do sytuacji, w której na terenie urzędu wciąż przechowywanych jest kilkadziesiąt ruchomości zajętych na przestrzeni lat 2000-2018, w tym ruchomości zajętych w toku postępowań już zakończonych, w okresie od 1 lutego 2009r. (tj. upływ półrocza od daty objęcia przez Obwinioną stanowiska kierownika działu), do 6 lutego 2022r. (tj. ostatni dzień pozostawiania przez Obwinioną na stanowisku Kierownika Działu (...)), co stanowi naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

4. Brak nadzoru nad terminowym załatwianiem wniosków stron postępowań egzekucyjnych, co skutkowało uchybieniami stwierdzonymi w ramach kontroli funkcjonalnej przeprowadzonej przez Drugiego Zastępcę Naczelnika Urzędu.

Daty początkowa i końcowa popełnienia wykroczeń dyscyplinarnych w każdej z tych spraw odpowiadają okresom, w których nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku, tj.:

- w sprawie nr 5585829 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie m.in. w okresie od 1 grudnia 2020r. do 30 czerwca 2021r. oraz w okresie od 31 sierpnia 2021r. do 8 września 2021r.,
- w sprawie nr 8855118 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 16 października 2020r. do 30 września 2021r.,
- w sprawie nr 497266 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 16 października 2020r. do 30 września 2021r.,
- w sprawie nr 3867044 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 17 września 2021r. do 23 września 2021r.,
- w sprawach nr 4955873, 4955857, nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 30 listopada 2020r. do 30 września 2021r.,
- w sprawie nr 5691029 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 30 listopada 2020r. do 30 czerwca 2021r. oraz od 30 sierpnia 2021r. do 9 września 2021r.,
- w sprawie nr 9802454 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 15 lutego 2021r. do 30 września 2021r.,
- w sprawie nr 9146516 nie powiadomiono strony o przyczynach nierozpatrzenia wniosku w terminie w okresie od 18 października 2020r. do 23 października 2021r.

Tym samym stanowiło to naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

5. Zaniechanie wykonania polecenia organu nadzoru w sprawie przydzielenia podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości, w okresie od 2 grudnia 2021r. (tj. następny dzień po upływie wyznaczonego terminu do założenia skrzynek) do 4 stycznia 2022r. (tj. ostatni dzień, w którym pracownicy nie mieli przydzielonych skrzynek e-mail), co stanowiło naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

6. Nieumiejętne organizowanie, a wręcz dezorganizowanie pracy Działu (...), co skutkowało powstawaniem zaległości w pracy oraz wygenerowało wzajemny brak zaufania i konflikty pomiędzy pracownikami, w okresie od 31 grudnia 2008r. do 6 lutego 2022r. (tj. ostatni dzień pozostawania przez Obwinioną na stanowisku Kierownika Działu (...)), co stanowi

naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

7. Nieumiejętne organizowanie pracy własnej i nieuprawnione pozostawanie na terenie zakładu pracy po zakończeniu pracy w okresie od 4 stycznia 2021r. do 10 grudnia 2021r., co stanowi naruszenie wymogu sprawnego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej oraz wymogu przestrzegania obowiązujących przepisów prawa art.76 ust.1 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej tj. § 25 Regulaminu pracy i służby urzędu w Ł., stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 102/2018 Dyrektora urzędu w Ł. z dnia 14 grudnia 2018r.

8. Niewykonanie w terminie zadania rozpatrzenia wniosku zobowiązanego o zwolnienie z egzekucji, którego termin rozpatrzenia upłynął 10 grudnia 2021r. a odpowiedź została przygotowana w dniu 24 stycznia 2022r. co stanowi naruszenie obowiązku prawidłowego realizowania zadań w sposób zgodny z prawem, terminowy, efektywny i oszczędny (pkt 3 zakresu podstawowych obowiązków Obwinionej) i tym samym stanowi naruszenie wymogu rzetelnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań, zawartego w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej I instancji

Po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 19 stycznia 2023r. oraz po odebraniu w jej toku wyjaśnień od Obwinionej - Komisja Dyscyplinarna:

1) uniewinniła Obwinioną od zarzutów popełnienia czynów sformułowanych w pkt 1, 2, 6 i 7 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz
2) zmieniła opis pozostałych czynów, sformułowanych w pkt 3, 4, 5 i 8 wniosku oraz uznała Obwinioną winną popełnienia czynu polegającego na tym, że:
w okresie od 1 lutego 2009r. do 6 lutego 2022r., jako kierownik Działu (...) w urzędzie w Ł-P., poprzez brak prawidłowego nadzoru:

a) nad egzekucją z ruchomości, w okresie od 1 lutego 2009r. do 6 lutego 2022r., co doprowadziło do tego, że na terenie urzędu, do dnia złożenia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego wniosku, przechowywanych było kilkadziesiąt ruchomości zajętych na przestrzeni lat 2000-2018, w tym ruchomości zajętych w toku postępowań już zakończonych, czego skutkiem było niezaspokojenie wierzytelności, które mogły być zaspokojone przez sprzedaż rzeczy oraz narażenie na szwank zaufania obywateli do organów podatkowych, poprzez niedokonanie zwrotu ruchomości, których dalsze przetrzymywanie nie było zasadne,

b) nad terminowym załatwianiem wniosków stron postępowań egzekucyjnych, w okresie od 16 października 2020r. do 23 października 2021r., co skutkowało narażeniem organu egzekucyjnego jakim jest Naczelnik urzędu w Ł na skargi na bezczynność,

c) nad przydzieleniem podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości, w okresie od 2 grudnia 2021r. do 4 stycznia 2022r.

d) nad terminowym załatwieniem wniosku o zwolnienie z egzekucji, w okresie od 11 grudnia 2021r. do 23 stycznia 2022r., co skutkowało narażeniem organu egzekucyjnego na skargę na bezczynność,

do którego była zobowiązana, zgodnie z zakresem obowiązków (pkt 1 Zakresu zadań i kompetencji związanych ze stanowiskiem pracy),

naruszyła obowiązek polegający na rzetelnym, sprawnym i terminowym wykonywaniu powierzonych zadań, określony w art.76 ust.1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej

3) wymierzyła Obwinionej karę upomnienia.

Komisja Dyscyplinarna uznała, że Rzecznik Dyscyplinarny nie udowodnił zasadności zarzutu nieuprawnionego przetrzymywania przez Obwinioną dokumentów, które wpłynęły w latach 2009-2021 i którym nie nadano biegu. Komisja uznała, że nie zebrano w tym zakresie materiału dowodowego, który wskazywałby, które konkretnie dokumenty, w jakiej dacie i dlaczego były przez Obwinioną przechowywane w sposób nieuprawniony.

Analogicznie Komisja uznała, że materiał dowodowy nie potwierdza zasadności zarzutu doprowadzenia do powstania w nadzorowanej przez Obwinioną komórce organizacyjnej znacznych zaległości we wprowadzaniu tytułów wykonawczych. W szczególności nie udowodniono – zdaniem Komisji – że to Obwiniona swoim zachowaniem doprowadziła do powstałych zaległości. Nie skonkretyzowano również na czym polegały te zaległości, co zdaniem Komisji, nie pozwala na przypisanie Obwinionej sprawstwa w tym zakresie.

Komisja Dyscyplinarna nie dopatrzyła się także dowodów na nieumiejętne organizowanie pracy komórki organizacyjnej nadzorowanej przez Obwinioną ani też dowodów na nieumiejętne organizowanie pracy własnej przez Obwinioną.

Komisja Dyscyplinarna uznała, że wobec niewystarczająco zgromadzonego materiału dowodowego, należy zastosować zasadę rozstrzygania niedających się usunąć

wątpliwości na korzyść Obwinionej i uniewinniła ją od zarzutów popełnienia czynów opisanych w pkt 1, 2, 6 i 7 wniosku o ukaranie.

W zakresie zarzutów braku prawidłowego nadzoru:

- a) nad egzekucją z ruchomości, w okresie od 1 lutego 2009r. do 6 lutego 2022r., co doprowadziło do tego, że na terenie urzędu, do dnia złożenia przez Zastępcę Rzecznika wniosku, przechowywanych było kilkadziesiąt ruchomości zajętych na przestrzeni lat 2000-2018, w tym ruchomości zajętych w toku postępowań już zakończonych, czego skutkiem było niezaspokojenie wierzytelności, które mogły być zaspokojone przez sprzedaż rzeczy oraz narażenie na szwank zaufania obywateli do organów podatkowych, poprzez niedokonanie zwrotu ruchomości, których dalsze przetrzymywanie nie było zasadne,
- b) nad terminowym załatwianiem wniosków stron postępowań egzekucyjnych, w okresie od 16 października 2020r. do 23 października 2021r., co skutkowało narażeniem organu egzekucyjnego jakim jest Naczelnik urzędu w Ł. na skargi na bezczynność,
- c) nad przydzieleniem podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości, w okresie od 2 grudnia 2021r. do 4 stycznia 2022r.
- d) nad terminowym załatwieniem wniosku o zwolnienie z egzekucji, w okresie od 11 grudnia 2021r. do 23 stycznia 2022r., co skutkowało narażeniem organu egzekucyjnego na skargę na bezczynność,

Komisja Dyscyplinarna uznała, że Obwiniona nie poradziła sobie z nadzorem nad podległą jej komórką organizacyjną, nie interesowała się w wystarczającym stopniu egzekucją z nieruchomości, polegając w tym zakresie jedynie na pracownikach, którym przypisano to zadanie. Nie korzystała z dostępnych narzędzi motywowania i dyscyplinowania pracowników oraz stosowała w tym zakresie nieefektywne metody.

Komisja Dyscyplinarna uznała, że nie można Obwinionej przypisać winy w zakresie zaniechania wykonania polecenia przydzielenia podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości, bowiem zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, że był to obowiązek nałożony wprost na Obwinioną. W tym zakresie Komisja Dyscyplinarna uznała jednak, że Obwiniona naruszyła swoje obowiązki poprzez brak nadzoru nad realizacją tego zadania przez pracownika, któremu zadanie to zostało przydzielone. Komisja Dyscyplinarna podkreśliła, że do obowiązków Obwinionej jako kierownika komórki organizacyjnej należała weryfikacja czy pracownik zrealizował powierzone mu zadanie.

Podobnie, Komisja Dyscyplinarna uznała, że zasadny jest zarzut braku nadzoru Obwinionej nad terminowym rozpatrzeniem wniosku o zwolnienie spod egzekucji.

Uzasadniając wymierzenie Obwinionej kary upomnienia, Komisja Dyscyplinarna uwzględniła fakt zaangażowania Obwinionej w wykonywaną pracę, podnoszenie przez Obwinioną swoich kwalifikacji a także przebieg jej kariery zawodowej, w trakcie której żaden z przełożonych nie formułował wobec Obwinionej zastrzeżeń ani nie kwestionował prawidłowości wykonywanych przez nią zadań, czego potwierdzeniem są jej pozytywne oceny okresowe. Komisja Dyscyplinarna uwzględniła również niekorzystne zdarzenia o charakterze osobistym, jakie dotknęły Obwinioną w okresie, w którym stwierdzono najczęściej nieprawidłowości tj. od października 2020r. do lutego 2022r. a także fakt, iż Obwiniona została odwołana z zajmowanego stanowiska kierownika komórki organizacyjnej.

Odwołanie

Od powyższego orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej w części dotyczącej uznania winną popełnienia zarzucanych czynów, Obwiniona wniosła odwołanie, żądając uchylenia zaskarżonego orzeczenia w części uznającej ją za winną popełnienia zarzucanych czynów oraz wnosząc o uniewinnienie od stawianych zarzutów lub o umorzenie postępowania dyscyplinarnego.

Zaskarżonemu orzeczeniu Obwiniona zarzuciła błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego przez Komisję Dyscyplinarną.

Odnosząc się do zarzutu braku prawidłowego nadzoru nad egzekucją z ruchomości, Obwiniona wskazała, że zadanie monitorowania stanów remanentowych zwózek ruchomości delegowała na pracownika odpowiedzialnego za składnicę zwiezionych ruchomości, który miał bezpośredni kontakt z pracownikami Działu (...), ci zaś mieli wgląd w księgę magazynową. Obwiniona podkreśliła, że pracownicy otrzymywali raporty niezwołnionych spod zajęcia ruchomości a zwalniając ruchomości w systemie spod zajęcia egzekucyjnego, mieli bezpośredni wgląd w to czy ruchomość została sprzedana czy też nie.

Obwiniona podkreśliła, że pracownicy nie zgłaszali jej żadnych zastrzeżeń, ona zaś nie widziała powodu by w tym zakresie nie ufać pracownikom, zwłaszcza, że była to elementarna wiedza a wykonywane czynności nie wymagały od pracowników specjalnych kwalifikacji i należały do ich podstawowych obowiązków.

Obwiniona argumentowała także w odwołaniu, że po przeniesieniu jej do pracy w innej komórce organizacyjnej, nie miała już możliwości wglądu w akta egzekucyjne, co uniemożliwiło jej pełne ustosunkowanie się do wszystkich przypadków niesprzedanych lub niezwróconych ruchomości. Podkreśliła także, że również Rzecznik Dyscyplinarny nie przeprowadził analizy tych akt i oparł się jedynie na wyjaśnieniach pracowników. Zwróciła

także uwagę, iż o przedziale czasowym popełnienia zarzucanego jej czynu, dowiedziała się dopiero na rozprawie przed Komisją Dyscyplinarną I instancji, co uniemożliwiło jej ustosunkowanie się do tak określonego czasokresu popełnienia zarzucanego jej czynu.

Odnosząc się do zarzutu braku nadzoru nad terminowym wydawaniem postanowień o przedłużeniu terminu załatwienia wniosków stron postępowania egzekucyjnego, Obwiniona wskazała na fakt, iż ostateczna akceptacja tych postanowień leży w gestii Zastępcy Naczelnika urzędu a także na fakt przeprowadzenia przez tegoż Zastępcę Naczelnika urzędu rozmowy dyscyplinującej z jednym z pracowników, u którego stwierdzono najwięcej nieprawidłowości w tym zakresie. Podkreśliła także, że sama również przypominała pracownikom o terminach i prowadziła z nimi rozmowy dyscyplinujące a na przełomie lipca i sierpnia 2021r. wystąpiła o przesunięcie pracownika do realizacji innych zadań w komórce organizacyjnej, na co zgodę, po pewnym czasie, wyraziła jej przełożona. Wskazała również, że nieprawidłowości w tym zakresie dotyczyły głównie postępowań, w których rozstrzygnięcie wymagało uprzedniego uzyskania przez organ egzekucyjny ostatecznego postanowienia wierzyciela, zawierającego stanowisko w sprawie. Podkreśliła również, że mimo stwierdzonych nieprawidłowości w tym zakresie do organu egzekucyjnego nie wpłynęły żadne skargi na bezczynność.

Kwestionując prawidłowość rozstrzygnięcia Komisji Dyscyplinarnej I instancji w zakresie zarzutu nieprawidłowego nadzoru nad terminowym rozpoznaniem wniosku strony o zwolnienie spod zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego, Obwiniona wskazała, że przyjęła, iż z uwagi na podjęcie czynności wyjaśniających w sprawie, wniosek podlega rozpatrzeniu w terminie dwumiesięcznym a nie w terminie jednego miesiąca. Ponadto wskazała na otrzymane polecenie odbioru godzin nadliczbowych, oraz na pogorszenie jej stanu zdrowia, jaki nastąpił w okresie przewidzianym do rozpoznania wniesionego wniosku. Obwiniona wskazała także, że przekazała innemu pracownikowi informacje o sprawach wymagających załatwienia a także klucze do szafy, w której znajdowały się akta spraw. Z uwagi na brak możliwości kontaktu z bezpośrednią przełożoną, poprosiła również tego pracownika o przekazanie informacji i kluczy jej bezpośredniej przełożonej. Wskazała także, że pod jej nieobecność miało miejsce komisyjne przeszukanie jej szafy a akta sprawy dotyczącej wniosku o zwolnienie spod egzekucji otrzymała dopiero po jakimś czasie, w efekcie czego przygotowała projekt rozstrzygnięcia w sprawie, który z uwagi na wykonywanie pracy w formie zdalnej, przekazała drogą e-mailową na stanowisko pracy, zgodnie z właściwością obszarową w celu przekazania tego projektu przez

pracownika do podpisu Zastępcy Naczelnika urzędu. Obwiniona wskazała również, że strona nie wniosła skargi na bezczynność organu egzekucyjnego w tym zakresie.

Obwiniona w złożonym odwołaniu odniosła się również do zarzutu braku nadzoru nad realizacją zadania przydzielenia podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail, obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości. Obwiniona wskazała, że nie można jej przypisać zarzucanego czynu polegającego na zaniechaniu wykonania polecenia organu nadzoru. Wskazała także, że z pisma organu nadzoru nie wynikało, że miał to być obowiązek wykonany przez kierowników komórek egzekucyjnych, jak również to, że kierownikowi komórki egzekucyjnej, dostęp ten ma przydzielić naczelnik nadzorujący pion egzekucji. Obwiniona wskazała, że przydzieliła to zadanie do wykonania innemu pracownikowi, który wykonał je w terminie ale zostało ono następnie odrzucone. Z uwagi zaś na nieobecność Obwinionej w pracy w okresie od 14 grudnia 2021r. do 6 stycznia 2022r., nie mogła ona skorygować błędu pracownika. Dodała także do chwili zakończenia wykonywania przez nią obowiązków kierownika komórki, do organu nie wpłynęła żadna informacja o tymczasowym zajęciu ruchomości.

W odwołaniu Obwiniona podniosła także argumentację, wskazującą, że czynności podejmowane przez Rzecznika Dyscyplinarnego, takie jak powielenie we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego treści wniosku o odwołanie Obwinionej z zajmowanego stanowiska, czy też braki wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w zakresie prawidłowego opisu czynu, wskazania czasu, miejsca, sposobu i okoliczności popełnienia czynów, wskazują na sporządzenie tego wniosku jedynie w celu zachowania terminu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Obwiniona wskazała także na podnoszony w trakcie rozprawy przed Komisją Dyscyplinarną I instancji brak otrzymania zawiadomienia z 6 lipca 2022r. o zakończeniu postępowania wyjaśniającego i o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i możliwością wypowiedzenia się w sprawie.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej [dalej: WKDSC], po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy zważyła, co następuje:

Zgodnie z § 34 rozporządzenia w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, WKDSC rozpatruje odwołanie od

orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej wydanego w I instancji, w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

WKDSC, jako organ odwoławczy, zobowiązana jest w pierwszej kolejności do dokonania kontroli formalnej orzeczenia wydanego w pierwszej instancji a tym samym do weryfikacji istnienia przedmiotu orzekania w ramach postępowania odwoławczego przez pryzmat oceny dochowania terminów o jakich mowa w art.113 ust.2, 4 i 5 ustawy o służbie cywilnej.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego a także po wysłuchaniu argumentacji stron w trakcie rozprawy oraz po zapoznaniu się z załącznikiem do protokołu rozprawy, w którym przedstawione zostało stanowisko obrońcy Obwinionej, WKDSC uznała, że w przedmiotowej sprawie kontrola ta nie była możliwa do przeprowadzenia z uwagi na stwierdzone istotne braki w materiale dowodowym.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Rzecznik Dyscyplinarny a w ślad za nim Komisja Dyscyplinarna przyjęli jako moment rozpoczęcia biegu 3-miesięcznego terminu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego o jakim mowa w art.113 ust.2 ustawy o służbie cywilnej, datę 4 lutego 2022r., co oznacza, że termin ten upływał z dniem 4 maja 2022r.

Uwzględniając zaś dyspozycję art.113 ust.3 ustawy o służbie cywilnej, wydłużającą termin do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego o każdą nieobecność w pracy członka korpusu służby cywilnej, będącego podmiotem prowadzonego postępowania wyjaśniającego, która uniemożliwia złożenie wyjaśnień, zarówno Rzecznik Dyscyplinarny jak i Komisja Dyscyplinarna przyjęli, że ustawowy okres do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, uległ wydłużeniu o okres nieobecności Obwinionej trwający od 5 lutego 2022r. do 25 kwietnia 2022r. [tj. o 80 dni].

Komisja Dyscyplinarna I instancji przyjęła także, że do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego doszło na skutek skierowania przez Rzecznika Dyscyplinarnego wniosku z 14 lipca 2022r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

We wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego ani w zaskarżonym orzeczeniu nie wskazano jaką konkretnie datę przyjęto jako odpowiadającą upływowi terminu, o jakim mowa w art.113 ust.2 ustawy o służbie cywilnej. W tym zakresie, na potrzeby dalszego wyводу, WKDSC przyjęła okoliczności (nie przesądzając jednocześnie ich prawidłowości), wskazywane we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ustaliła hipotetyczny upływ tego terminu na 25 lipca 2022r. (do daty nominalnego upływu terminu tj. 4 maja 2022r., liczonej od 4 lutego 2022r. dodano 80 dni oraz uwzględniono, że tak wyznaczony termin przypadał na sobotę 23 lipca 2022r. co powodowało jego przesunięcie na najbliższy kolejny dzień roboczy).

W zaskarżonym orzeczeniu – w ocenie WKDSC - Komisja Dyscyplinarna, w istocie nie przeprowadziła analizy dopuszczalności procedowania w sprawie, przyjmując w tym zakresie jedynie lakoniczne stanowisko, iż Rzecznik Dyscyplinarny, „z zachowaniem terminu, o którym mowa w art.113 ust.2 i 3 u.s.c., skierował do Komisji Dyscyplinarnej wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.”

Tymczasem, z uwagi na powyższe dość nieodległe daty wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz terminu oznaczającego upływ 3-miesięcznego terminu do wszczęcia tegoż postępowania, określonego przez art.113 ust.2 ustawy o służbie cywilnej, należy zweryfikować wszystkie okoliczności i zdarzenia, mogące mieć wpływ na ocenę terminowości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

I tak, wątpliwości WKDSC budzi prawidłowość przyjęcia przez Rzecznika Dyscyplinarnego – a w ślad za nim przez Komisję Dyscyplinarną – daty 4 lutego 2022r. jako momentu powzięcia wiedzy przez Dyrektora urzędu, o naruszeniu obowiązków przez członka korpusu służby cywilnej.

Jak bowiem wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, data 4 lutego 2022r. odpowiada dacie wydania przez Dyrektora urzędu polecenia wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Przyjęcie zaś tej samej daty jako momentu powzięcia przez Dyrektora urzędu informacji o naruszeniu obowiązków przez członka korpusu służby cywilnej, budzi uzasadnione wątpliwości, które nie są możliwe do usunięcia w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Należy bowiem mieć na uwadze, że informacja o naruszeniu obowiązków przez członka korpusu służby cywilnej, została zawarta w piśmie Naczelnika urzędu w Ł z 31 stycznia 2022r., wygenerowanym w systemie kancelaryjnym SZD (pismo opatrzone numerem UNP: 1001-22-012534), które zostało następnie opatrzone podpisem elektronicznym Naczelnika urzędu w Ł.

W zestawieniu z informacją zawartą w rozdzielniku tegoż pisma, iż jedynie dla potrzeb archiwizacyjnych (a/a), wygenerowano wydruk tegoż pisma, istnieje uzasadnione domniemanie, że pismo z 31 stycznia 2022r. zostało skierowane do Dyrektora urzędu drogą elektroniczną, zatem mogło potencjalnie wpłynąć do adresata nawet w tym samym dniu, w którym zostało sporządzone.

Wątpliwość w powyższym zakresie jest dodatkowo potęgowana wskazywaną przez Obwinioną sekwencją zdarzeń, tj. otrzymaniem w dniu 3 lutego 2022r. informacji o cofnięciu wydanego Obwinionej przez przełożonego, polecenia pracy zdalnej, z obowiązkiem stawienia się w miejscu pracy w dniu 4 lutego 2022r. (piątek). Z kolei jak wynika z wyjaśnień obwinionej zawartych w piśmie z 15 czerwca 2022r., otrzymała Ona polecenie pracy zdalnej

na okres od 25 stycznia do 5 lutego 2022r., w związku z czym budzi uzasadnione wątpliwości, jakie były powody cofnięcia Jej w dniu 3 lutego 2022r. (jak twierdzi Obwiniona w odwołaniu) polecenia pracy zdalnej ze skutkiem na 4 lutego 2022r., zwłaszcza w zestawieniu z podnoszoną w odwołaniu argumentacją, znajdującą potwierdzenie w rozliczeniu czasu pracy Obwinionej (za okres od 31 stycznia 2022r. do 14 marca 2022r. /k.13 akt sprawy/), iż 4 lutego 2022r. w godzinach porannych (godz.8:26 – 9:32), udała się razem ze swoją przełożoną do urzędu w Ł., gdzie otrzymała od Dyrektora urzędu propozycję zmiany warunków umowy o pracę wiążącej Obwinioną z pracodawcą.

Zaaprobowanie toku rozumowania Rzecznika Dyscyplinarnego i Komisji Dyscyplinarnej w tym zakresie, wymagałoby przyjęcia tezy, iż 4 lutego 2022r., od momentu rozpoczęcia pracy, najpóźniej do godz.8:26 (data wyjścia służbowego Obwinionej celem wizyty w urzędzie), Dyrektor urzędu przeanalizował szczegółowo argumentację 8-stronicowego pisma Naczelnika urzędu Ł., podjął decyzję o ingerencji w treść stosunku prawnopracowniczego Obwinionej oraz wydał służbom kadrowym polecenie przygotowania stosownej propozycji modyfikacji stosunku pracy Obwinionej.

WKDSC co do zasady nie wyklucza możliwości wystąpienia takiej sekwencji zdarzeń, niemniej jednak, konfrontując powyższą tezę z doświadczeniem życiowym, istnieje duże prawdopodobieństwo, iż decyzja o ingerencji w stosunek prawnopracowniczy Obwinionej zapadła wcześniej aniżeli w dniu 4 lutego 2022r. (o czym może świadczyć cofnięcie w dniu 3 lutego 2022r. polecenia pracy zdalnej wydanego wcześniej Obwinionej na okres dwóch tygodni). To zaś poddaje w wątpliwość faktyczny moment powzięcia przez Dyrektora urzędu informacji o naruszeniu obowiązków przez członka korpusu służby cywilnej.

W tym zakresie, w toku ponownego postępowania, Komisja Dyscyplinarna ustali sposób doręczenia do urzędu w Ł. pisma Naczelnika urzędu w Ł. z 31 stycznia 2022r., a w przypadku potwierdzenia, iż pismo to doręczono elektronicznie, zweryfikuje w oparciu o zapisy systemu SZD (lub innego wykorzystanego w tym celu systemu komunikacji elektronicznej) ścieżkę jego dekretacji w urzędzie w Ł. i odtworzy jego przebieg, aż do momentu dotarcia do adresata tj. do Dyrektora urzędu.

W przypadku dalszych wątpliwości, Komisja Dyscyplinarna rozważy także przesłuchanie Dyrektora urzędu na okoliczność ustalenia momentu powzięcia przez niego informacji o naruszeniu obowiązków przez członka korpusu służby cywilnej, zaś w przypadku istnienia dalszych wątpliwości, zbada przyczyny odwołania Obwinionej z pracy zdalnej w dniu 3 lutego 2022r. oraz ustali, kiedy zostało wydane przez Dyrektora urzędu polecenie przygotowania projektów dokumentacji pracowniczej, dotyczącej zmiany warunków pracy Obwinionej, przedłożone Jej do akceptacji w dniu 4 lutego 2022r.

Kolejna wątpliwość, niedająca się usunąć na podstawie zgromadzonych akt sprawy a mogąca rzutować na ocenę terminowości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, dotyczy przyjętych przez Rzecznika Dyscyplinarnego i Komisję Dyscyplinarną, okresów nieobecności Obwinionej w pracy, skutkujących przesunięciem terminu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Rzecznik Dyscyplinarny w swoim wniosku wskazał na nieobecność Obwinionej, wywołaną przyczyną medyczną, w okresie od 5 lutego do 25 kwietnia 2022r.

Uszło jednak uwadze Komisji Dyscyplinarnej, że 5 lutego 2022r. przypadał na sobotę a zgromadzony materiał dowodowy w postaci wydruku zatytułowanego „*Rozliczenie czasu pracy dla pracownika (...) za okres (...) od 2022-01-31 do 2022-03-14*” /k.13 akt sprawy/ zawiera adnotację „*zwolnienie*” dopiero od 7 lutego 2022r. Ostatnia zaś taka adnotacja przypada na 14 marca 2022r.

Podkreślić jednocześnie należy, że akta sprawy zawierają dwa dokumenty źródłowe dotyczące czasu pracy Obwinionej: jeden, dotyczący okresu od 31 stycznia do 14 marca 2022r. /k.13 akt sprawy/ oraz drugi, dotyczący okresu od 1 stycznia do 31 grudnia 2021r., stanowiący załącznik do pisma U. S. Ł z 25 marca 2022r. /k.153-160 akt sprawy/.

Żaden jednak z przywołanych powyżej dokumentów nie dotyczy okresu od 15 marca do 25 kwietnia 2022r., zatem nie wiadomo w oparciu o jaki materiał dowodowy, Rzecznik Dyscyplinarny poczynił swoje ustalenia, przywołane w treści (str.6) wniosku z 14 lipca 2022r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, iż „*W okresie 5.02 - 25.04.2022r. (...) [Obwiniona] była nieobecna w pracy z powodu zwolnienia lekarskiego*”, przyjęte następnie bezkrytycznie przez Komisję Dyscyplinarną za podstawę orzekania.

Zaniechanie dokonania przez Komisję Dyscyplinarną weryfikacji materiału dowodowego sprawy, WKDSC jednoznacznie negatywnie ocenia także przez pryzmat tego, że przedmiotem rozpoznania i orzekania Komisji Dyscyplinarnej były m.in. zarzuty naruszenia przez Obwinioną obowiązków członka korpusu służby cywilnej w zakresie terminowego realizowania zadań przez Obwinioną i nadzoru nad terminową realizacją zadań przez pracowników komórki organizacyjnej, nadzorowanej przez Obwinioną.

Powyższej, krytycznej oceny, nie zmienia fakt, iż Obwiniona w treści odwołania przyznaje, że przebywała na zwolnieniu lekarskim po dniu 5 lutego 2022r. WKDSC zwraca bowiem uwagę, iż w piśmie, stanowiącym załącznik do protokołu rozprawy z 15 listopada 2023r., Obwiniona wskazuje okres zwolnienia lekarskiego obejmującego jedynie okres od 5 lutego do 22 kwietnia 2022r.

Na istotność poczynienia w tym zakresie precyzyjnych ustaleń i zgromadzenia jednoznacznego materiału dowodowego, wskazują także zasady doświadczenia życiowego, wskazujące, iż niezmiernie rzadko zdarza się by początkiem zwolnienia lekarskiego (niebędącego kolejnym zwolnieniem lekarskim w ramach ciągłości niezdolności do pracy) była sobota (5 lutego 2022r.), zaś końcem okresu zwolnienia lekarskiego był poniedziałek (25 kwietnia 2022r.).

W toku ponownego postępowania, Komisja Dyscyplinarna zgromadzi materiał dowodowy, pozwalający na dokonanie jednoznacznych ustaleń w powyższym zakresie.

Ostatnią kwestią, mogącą mieć wpływ na ocenę terminowości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, a budzącą wątpliwości WKDSC, których nie sposób rozstrzygnąć w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jest data doręczenia Komisji Dyscyplinarnej wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z 14 lipca 2022r. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Materiał dowodowy sprawy w tym zakresie nie zawiera żadnej prezentaty wpływu tegoż wniosku do Komisji Dyscyplinarnej a jedyna prezentata, wskazująca datę 15 lipca 2022r. została naniesiona na spis akt, przy którym przekazany został wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Przy czym jest to prezentata potwierdzająca jedynie wpływ akt do kancelarii urzędu w Ł. a nie do Komisji Dyscyplinarnej.

Wątpliwości WKDSC w powyższym zakresie potęguje także fakt, iż pierwsza czynność podjęta w ramach postępowania dyscyplinarnego, przez Przewodniczącą Komisji Dyscyplinarnej datowana jest na 6 września 2022r., zaś w treści zaskarżonego orzeczenia, Komisja Dyscyplinarna w sposób niejednoznaczny wskazała, że Rzecznik Dyscyplinarny „w dniu 14 lipca 2022r. (...) skierował do Komisji Dyscyplinarnej wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.”. Jeżeli zamiarem Komisji Dyscyplinarnej wyrażonym w powyższym fragmencie orzeczenia, było wskazanie daty wpływu wniosku do Komisji Dyscyplinarnej, to taka konkluzja stoi wprost w rażącej sprzeczności z prezentatą wpływu akt sprawy wraz z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do kancelarii urzędu (15 lipca 2022r.). Jeżeli zaś zamiarem Komisji Dyscyplinarnej, było wskazanie daty sporządzenia/wyekspediowania przez Rzecznika Dyscyplinarnego wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, to taka argumentacja pozostaje zupełnie irrelevantną prawnie z punktu widzenia oceny czy został dochowany 3 - miesięczny termin do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, o jakim mowa w art.113 ust.2 ustawy o służbie cywilnej. Z utrwalonego orzecznictwa WKDSC a także poglądów doktryny i judykatury wynika bowiem, że datą wszczęcia postępowania dyscyplinarnego jest wpływ wniosku

o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego do właściwej komisji dyscyplinarnej a nie data jego sporządzenia czy też data złożenia w kancelarii urzędu obsługującego komisję dyscyplinarną.

Również w tym zakresie, w toku ponownego postępowania, Komisja Dyscyplinarna uzupełni materiał dowodowy sprawy w taki sposób, aby było możliwe jednoznaczne poczynienie ustaleń co do daty wpływu do Komisji Dyscyplinarnej wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę, niezbędne jest uzupełnienie materiału dowodowego sprawy w taki sposób aby możliwe było odtworzenie w sposób niebudzący wątpliwości wszystkich okoliczności, które mają, bądź mogą mieć wpływ, na ocenę terminowości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wykluczą (bądź potwierdzą) naruszenie 3-miesięcznego terminu o jakim mowa w art.113 ust.2 ustawy o służbie cywilnej.

Tytułem uzupełnienia powyższej argumentacji, wychodząc poza zakres formalnej kontroli orzeczenia, WKDSC wskazuje, że Komisja Dyscyplinarna zaniechała także zweryfikowania ujawnionej w toku rozprawy przez Komisję I instancji wadliwości postępowania wyjaśniającego, polegającej – jak argumentowała Obwiniona – na braku zawiadomienia Jej o zakończeniu postępowania wyjaśniającego i o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym sprawy i możliwością ustosunkowania się do tego materiału. Mimo podniesionych zarzutów przez Obwinioną a także mimo braku dowodu doręczenia Jej zawiadomienia z 6 lipca 2022r. wystosowanego przez Rzecznika Dyscyplinarnego, Komisja Dyscyplinarna przyjęła w tym zakresie jedynie zapewnienie Rzecznika Dyscyplinarnego, wyrażone w toku rozprawy, iż wystosował to zawiadomienie poprzez pocztę elektroniczną. Komisja Dyscyplinarna nie podjęła natomiast żadnych działań zmierzających do ewentualnego uzupełnienia materiału dowodowego, bądź do potwierdzenia zarzutów sformułowanych w tym zakresie przez Obwinioną.

Zgodnie z § 10 rozporządzenia w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, o zakończeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny niezwłocznie powiadamia osobę, której dotyczyło postępowanie wyjaśniające, o zakończeniu postępowania, udostępnia jej zebrane dowody oraz umożliwia złożenie dodatkowych wyjaśnień.

Oznacza to, że prawo czynnego udziału Obwinionej w postępowaniu jest jednym z jej podstawowych uprawnień procesowych.

Zdaniem WKDSC, ocena ewentualnych zarzutów naruszenia tego prawa, powinna być dokonana w oparciu o kompletnie zgromadzony materiał dowodowy, co - z uwagi na wykazane powyżej braki dowodowe – nie jest obecnie możliwe.

W toku ponownego postępowania, Komisja Dyscyplinarna zweryfikuje kompletność materiału dowodowego w tym zakresie i przez pryzmat tak dokonanej weryfikacji, ponownie oceni zasadność zarzutów podnoszonych w tym zakresie przez Obwinioną.

Końcowo, mimo że z uwagi na powyższe uchybienia natury procesowej, WKDSC uznała za zasadne wyeliminowanie z obrotu prawnego zaskarżonego orzeczenia w części objętej odwołaniem, oraz nie dokonywała oceny materialnoprawnych aspektów sprawy, zasadnym jest zwrócenie uwagi Komisji Dyscyplinarnej na sposób sformułowania wobec Obwinionej zarzutu „*braku nadzoru nad przydzieleniem podległym pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości*”.

WKDSC zauważa, że z pisma urzędu w Ł. z 26 listopada 2021r. nr 1001-IEE-1.033.97.2021.3 nie wynika aby obowiązkiem pracowników wykonujących pracę w urzędzie skarbowym, było **przydzielenie** pracownikom dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości. Z pisma tego wynika jedynie obowiązek złożenia w wyznaczonym terminie stosownych **wniosków o przypisanie** uprawnionych osób do utworzonych w każdym organie egzekucyjnym skrzynek funkcyjnych, służących obsłudze tymczasowych zajęć ruchomości. Samo zaś przydzielenie dostępu (przypisanie) uprawnionych osób do utworzonych skrzynek funkcyjnych, zrealizowane miało zostać przez Centrum Informatyki Resortu Finansów.

Tym samym, Komisja Dyscyplinarna w toku ponownego postępowania, powtórnie przeanalizuje czy w powyższym zakresie ustalono prawidłowy stan faktyczny, oraz czy istnieją podstawy do przypisywania Obwinionej czynu dotyczącego przydzielenia (bądź nadzoru nad przydzieleniem) dostępu do dedykowanej skrzynki e-mail obsługującej tymczasowe zajęcia ruchomości.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej postanowiła jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia, jako nie kończącego postępowania w sprawie, odwołanie nie przysługuje.

Dawid Pluta

Rafał Haczekwicz

Radosław Płucisz

Jacek Woźniak

Cezary Zaremba